

OKRESNÍ SOUD PRAHA-VÝCHOD

Na Poříčí 1044/20, 112 97 Praha 1

Tel.: 221 729 311 (399), Fax.: 257 005 060

e-mail: podatelna@osoud.phav.justice.cz, ID datové schránky: zyaabwu

---

Naše značka: 43 Si 174/2020

e- Lectum, s.r.o.

Vaše značka: ///

Vyřizuje: XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Dne: 24. září 2020

Informace dle zákona č. 106/1999 Sb.

Vážení,

ve shora uvedené věci zasíláme požadovaná rozhodnutí v anonymizované podobě.

S pozdravem

Mgr. Jana Stejskalová
předsedkyně Okresního soudu Praha – východ

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Stejskalovou ve věci žalobce **Komerční banka, a.s.**, IČ: 45317054, sídlem Na Příkopě 33/969, 110 00, Praha 1, zastoupeného JUDr. Romanem Majerem, advokátem, se sídlem Vyskočilova 1326/5, 140 00, Praha 4, proti žalovanému [REDACTED], bytem [REDACTED], o zaplacení 11 985,05 Kč s příslušenstvím

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci částku ve výši 11.985,05Kč spolu s kapitalizovaným úrokem ve výši 1.521,88Kč za období od 17.9.2012 do 15.4.2014, úrokem ve výši 18% ročně z částky 10.985,05Kč od 16.4.2014 do zaplacení, kapitalizovaným zákonným úrokem z prodlení ve výši 579,88Kč od 17.9.2012 do 15.4.2014, úrokem z prodlení ve výši 8,05% ročně z částky 11.985,05Kč od 16.4.2014 do zaplacení, do 3 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 7.624,40Kč k rukám zástupce žalobce do tří dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 13.6.2014 se žalobce domáhal po žalovaném zaplacení částky shora uvedené ve výrokové části rozhodnutí, včetně příslušenství, s tím, že uzavřel s žalovaným smlouvu o úvěru ke kreditní kartě, na jejímž základě mu byl poskytnut revolvingový úvěr, který žalovaný vyčerpal a měl jej uhradit včetně sjednaného příslušenství, avšak žalovaný svůj dluh dosud v žalované výši neuhradil.

Protože ve věci bylo možno rozhodnout na základě předložených listinných důkazů a nešlo o věc vyjmenovanou v § 120 odst. 2 o.s.ř., vyzval soud usnesením ze dne 14.8.2014 č.j. EPR 141456/2014-9 účastníky podle § 101 odst. 4 a § 115a o.s.ř. k vyjádření, zda souhlasí s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání s tím, že pokud se ve stanovené lhůtě nevyjádří, bude se mít podle § 101 odst. 4 o.s.ř. za to, že s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasí. Účastníci proti uvedenému postupu nenamítali, a proto bylo ve věci rozhodnuto za podmínek § 115a o.s.ř. na základě listinných důkazů, bez nařízení jednání. Žalovaný se ve věci nevyjádřil.

Listinnými důkazy má soud za prokázané: Uzavření smlouvy o úvěru mezi žalobcem a žalovaným bylo zjištěno z samotné smlouvy ze dne 17.9.2012; z obsahu smlouvy, všeobecných obchodních podmínek žalobce, podmínek ke kreditním kartám, potvrzení o vydání kreditní karty z 27.9.2012, oznámení o výši úrokových sazeb, pak vyplývá, že úvěr byl žalovaným čerpán, výše úvěru činila 20.000,- Kč, žalovaný měl splácet měsíčně min. 1/10 výše čerpaného úvěru plus úroky, minimálně částku 100,-Kč; sazba úroku z úvěru činila 18% ročně. Z výpisu z účtu a z odstoupení od smlouvy ze dne 21.8.2013 pak bylo zjištěno, že žalovaný na dluh neplnil řádně a že žalobce proto odstoupil od smlouvy; aktuální výše dluhu byla zjištěna ve výši uplatněné žalobou z výše uvedeného výpisu z účtu ve spojení se smlouvou a souvisejícími listinami. Z dopisu z 16.4.2014 vyplynulo, že žalovaný byl před podáním žaloby vyzván k plnění.

Podle § 3028 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění, se tímto zákonem řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti (tj. od 1.1.2014).

Soud proto předmětný závazkový právní vztah posuzoval podle předpisů platných ke dni jeho vzniku, tj. ke dni 17.9.2012.

Podle § 497 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku, ve znění platném do 31.12.2013 (dále jen ObchZ) smlouvou o úvěru se zavazuje věřitel, že na požádání dlužníka poskytne v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a dlužník se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky. Za sjednání závazku věřitele poskytnout na požádání peněžní prostředky lze sjednat úplatu, jestliže poskytování úvěru je předmětem podnikání věřitele (§ 499 ObchZ).

Po zhodnocení všech důkazů podle § 132 o.s.ř. dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná. Mezi žalobcem a žalovaným byla uzavřena smlouva o úvěru dle § 497 a násl. ObchZ, na jejímž základě byl žalovanému poskytnut úvěr, který v rozporu se smlouvou zůstal v žalované výši nezaplacen. Žalovaný je tedy povinen vrátit žalobci čerpané peněžní prostředky a sjednané plnění dle smlouvy, jakož i zaplatit mu sjednaný úrok, k čemuž přes výzvu nedošlo. Žalovaný je v prodlení se splněním peněžitého závazku, a proto je dán nárok žalobce i na příslušenství pohledávky, tj. úrok z prodlení podle § 369 odst. 1 ObchZ a § 517 odst.2 zákona č.40/1964 Sb., ve znění platném do 31.12.2013.

Žaloba je tedy důvodná a z výše uvedených důvodů bylo žalobě vyhověno.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že přiznal žalobci, jež byl v řízení zcela úspěšný, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 7.624,40Kč. Tyto

náklady se sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 800,- Kč a z nákladů zastoupení advokátem, kterému dle § 6 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění platném do 30.6.2014 (dále jen „advokátní tarif“) náleží odměna ve výši 1.580,- Kč, a dle § 13 odst. 3 advokátního tarifu náhrada hotových výdajů ve výši 300,- Kč za každý ze tří úkonů právní služby (za převzetí a přípravu zastoupení, předžalobní výzvu a za písemné podání nebo návrh ve věci samé) a dále daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % stanovená ze základu ve výši 5.640,- Kč částkou 1.184,40Kč.

Povinnost k plnění byla stanovena v obecné pariční lhůtě tří dnů (§ 160 odst. 1 věta první před středníkem o.s.ř.); náhrada nákladů řízení na zákonné platební místo (§ 149 odst. 1 o.s.ř.).

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu Praha - východ. Nebude-li dobrovolně splněna povinnost stanovená tímto rozhodnutím, lze se jejího výkonu domáhat podáním návrhu u soudu (§ 251 o.s.ř.) nebo za podmínek daných zvláštním zákonem (zákon č. 120/2001 Sb.) u soudního exekutora.

V Praze dne 19. září 2014

Mgr. Jana Stejskalová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost: [REDACTED]

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 15.4.2020. Doložku právní moci vyznačila dne 23.9.2020 [REDACTED]

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha-východ rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Bartošem ve věci

žalobkyně: **JATKY TISMICE, s.r.o.**, IČ 25068571
sídlem Tismice 14, 282 01 Český Brod
zastoupená advokátem Mgr. Ing. Davidem Veselým
sídlem Žitavského 496, 156 00 Praha 5

proti

žalované:

██
bytem ██
zastoupená advokátem Mgr. Michalem Vaňhou
sídlem V Olšínách 2300/75, 100 00 Praha 10

o neúčinnost právního úkonu

takto:

- I. **Žaloba o určení, že smlouva darovací a smlouva o zřízení věcného břemene bezúplatného ze dne 19. 7. 2011 uzavřená mezi žalovanou na jedné straně a ██ na straně druhé, je vůči žalobkyni právně neúčinná, se zamítá.**
- II. **Žalobkyně je povinna nahradit žalované náklady řízení ve výši 10 500 Kč do 3 dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalované.**

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou zdejšímu soudu dne 22. 1. 2014 domáhala určení relativní neúčinnosti smlouvy darovací a o zřízení věcného břemene ze dne 19. 7. 2011, která byla

uzavřena mezi žalovanou na straně jedné a rodiči žalované na straně druhé ([REDACTED]). Žalobkyně tvrdila, že mezi ní a rodiči žalované je veden soudní spor o vydání bezdůvodného obohacení rodičů žalované, projednávaný Okresním soudem Praha - východ pod sp. zn. 4 C 426/2009, pročež rodiče žalované se postupně zbavují nemovitého majetku za účelem zmaření uspokojení pohledávky žalobkyně. Žalovaná jako osoba blízká pak věděla a musela vědět o sporech svých rodičů s žalobkyní, neboť sama je žalobkyní ve sporu vedeném u Okresního soudu v Kolíně pod sp. zn. 7 C 115/2009 o zaplacení neoprávněně zvýšené mzdy žalované, který je veden proti žalobkyni a jenž má původ v činnosti rodičů žalované, kdy byla v zaměstnaneckém poměru se žalobkyní prakticky po celou dobu výkonu funkce jednatele žalobkyně zastávané jejím otcem. Je tedy vyloučeno, že by žalovaná i při náležitě pečlivosti nemohla rozpoznat, že převodní transakce na základě předmětné darovací smlouvy ze dne 19. 7. 2011 byla činěna za účelem zmaření uspokojení pohledávky žalobkyně. Rodiče žalované jako dlužníci tak zkrátily uzavřením darovací smlouvy ze dne 19. 7. 2011, jejímž předmětem byl převod vlastnického práva k souboru nemovitostí na žalovanou, pohledávku žalobkyně ve výši 10 185 260,21 Kč s příslušenstvím.

2. Usnesením Okresního soudu Praha - východ ze dne 17. 2. 2014 č. j. 6 C 38/2014-11 ve znění opravného usnesení ze dne 21. 4. 2014 č. j. 6 C 38/2014-11 bylo řízení přerušeno do pravomocného skončení řízení ve věci vedené u Okresního soudu Praha - východ pod sp. zn. 4 C 426/2009.
3. Usnesením Okresního soudu Praha - východ ze dne 24. 4. 2019 č. j. 6 C 38/2014-57, které nabylo právní moci dne 14. 5. 2019, bylo v řízení pokračováno, neboť řízení ve věci vedené u Okresního soudu Praha - východ pod sp. zn. 4 C 426/2009 bylo pravomocně skončeno.
4. Žalovaná se věci vyjádřila až v návaznosti na pravomocné skončení řízení ve věci vedené u Okresního soudu Praha - východ pod sp. zn. 4 C 426/2009, když tvrdila, že povinnost k uhrazení přisouzené pohledávky žalobkyně v tomto řízení byla dlužníky (rodiči žalované) splněna. Z toho důvodu považuje žalovaná podanou žalobu za bezpředmětnou.
5. Z rozsudku Okresního soudu Praha – východ ze dne 14. 9. 2017 č. j. 4 C 426/2009-459 ve znění rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 15. 1. 2019 č. j. 23 Co 25/2018-558, který nabyl právní moci dne 3. 4. 2019, soud zjistil, že dlužníkům (rodičům žalované) byla uložena povinnost zaplatit žalobkyni částku ve výši 2 241 461 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 16. 7. 2009 do zaplacení, ve zbytku byla žaloba zamítnuta a dále bylo rozhodnuto o nákladech řízení.
6. Mezi účastníky nebylo sporu o tom, že pohledávka žalobkyně vůči dlužníkům, tj. rodičům žalované, dle pravomocných rozhodnutí Okresního soudu Praha - východ č. j. 4 C 426/2009-459 a Krajského soudu v Praze č. j. 23 Co 25/2018-558 zanikla, a to částečně z důvodu započtení a částečně z důvodu splnění tak, jak to odpovídá znění výrokové části těchto rozsudků.
7. Podle ust. § 3028 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (o. z.), se tímto zákonem řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti. Není-li dále stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry týkající se práv osobních, rodinných a věcných; jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů. Není-li dále stanoveno jinak, řídí se jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy. To nebrání ujednání stran, že se tato jejich práva a povinnosti budou řídit tímto zákonem ode dne nabytí jeho účinnosti.

8. Projednávanou věc je třeba posuzovat - vzhledem k tomu, že žalobkyně napadla odpůřící žalobou darovací smlouvu ze dne 19. 7. 2011 - i v současné době podle zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, účinného do 31. 12. 2013 (obč. zák.).
9. Podle ust. § 42a odst. 1 obč. zák. se může věřitel domáhat, aby soud určil, že dlužníkovy právní úkony, pokud zkracují uspokojení jeho vymahatelné pohledávky, jsou vůči němu právně neúčinné. Toto právo má věřitel i tehdy, je-li nárok proti dlužníkovi z jeho odporovatelného úkonu již vymahatelný anebo byl-li již uspokojen.
10. Věřitelem může být jen ten, kdo má za dlužníkem pohledávku. Tato pohledávka musela (alespoň ve formě pohledávky budoucí) existovat již v době, kdy k odporovatelnému právnímu úkonu došlo. Ten, kdo nemá za dlužníkem pohledávku, nemůže být jeho věřitelem. Pro uplatnění odporu je z hlediska uvedeného významné jen to, že věřitel má skutečně vůči dlužníkovi pohledávku (tedy že je jeho věřitelem) a že dlužník učinil právní úkon v úmyslu zkrátit její uspokojení. Z výše uvedeného je zřejmé, že hmotněprávní úprava institutu odporovatelnosti podle ustanovení § 42a obč. zák. umožňuje žalovanému založit svoji obranu proti odpůřící žalobě na tvrzeních a důkazech, že vymahatelná pohledávka žalujícího věřitele vůči dlužníkovi zanikla. Pokud by totiž byla taková obrana žalovaného proti uplatněnému odporu úspěšná, soud by musel odpůřící žalobu pro nedostatek aktivní věcné legitimace zamítnout (srov. např. rozsudek Nejvyššího soudu 30 Cdo 3302/2006).
11. Soud po provedeném dokazování a na základě nesporných tvrzení mezi účastníky dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, neboť vykonatelná pohledávka žalobkyně, ohledně které probíhalo řízení ve věci vedené u Okresního soudu Praha - východ pod sp. zn. 4 C 426/2009, zanikla v důsledku splnění, resp. započtení (posuzováno ke dni rozhodnutí soudu).
12. Ve shodě s názorem žalované tedy lze přijmout závěr, že žaloba se v důsledku této skutečnosti stala bezpředmětnou a soud ji tedy musel bez dalšího pro nedostatek aktivní věcné legitimace zamítnout.
13. K námitce žalobkyně, že měl soud před rozhodnutím ve věci vyčkat výsledku dovolacího řízení o dovolání obou účastníků proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 15. 1. 2019 č. j. 23 Co 25/2018-558, soud uvádí, že je vázán právním názorem nadřízeného soudu, který již otázku přerušování řízení do skončení dovolacího řízení ve věci vedené u Okresního soudu Praha - východ pod sp. zn. 4 C 426/2009 posuzoval v usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 3. 12. 2019 č. j. 23 Co 325/2019-78, kterým změnil usnesení soudu prvního stupně tak, že se řízení do skončení dovolacího řízení nepřerušuje.
14. Ze stejných důvodů, pro které bylo rozhodnuto odvolacím soudem o tom, že se řízení nepřerušuje, pak nemůže obstát ani námitka, že mělo být vyčkáno na uplynutí dvouměsíční lhůty pro podání dovolání proti tomuto rozhodnutí.
15. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř. a přiznal plně úspěšné žalované náhradu nákladů řízení v celkové výši 10 500 Kč, která sestává z odměny za zastupování účastníka advokátem podle § 7 a § 9 odst. 4 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb. za 2 úkony právní služby dle § 11 odst. 1 citované vyhlášky po 3 100 Kč (příprava a převzetí věci, účast při jednání) a 2 úkony právní služby dle § 11 odst. 2 citované vyhlášky po 1 550 Kč (návrh na pokračování v přerušovém řízení, odvolání proti usnesení o přerušování řízení) a z částky 1 200 Kč představující paušální náhradu hotových výdajů za 4 úkony právní služby podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky. O splatnosti náhrady nákladů řízení k rukám advokáta úspěšného účastníka soud rozhodl podle § 149 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to ke Krajskému soudu v Praze, prostřednictvím Okresního soudu Praha-východ. Odvolání je třeba podat ve dvojitě vyhotovení.

Nesplní-li žalobkyně povinnosti uložené jí tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobkyně domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Praha 31. ledna 2020

Mgr. Filip Bartoš
Samosoudce

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 2.4.2020. Doložku právní moci vyznačila dne 23.9.2020

